

- 5) Moeten de bepalingen van de universeledienstrichtlijn inzake financiering, in het bijzonder artikel 13, lid 2, laatste volzin, en het bepaalde in bijlage IV bij de richtlijn, aldus worden uitgelegd dat zij rechtstreekse werking hebben?

(¹) Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn) (PB L 108, blz. 51).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 24 april 2009 — Hotel Alpenhof GesmbH/Oliver Heller

(Zaak C-144/09)

(2009/C 153/47)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hotel Alpenhof GesmbH

Verwerende partij: Oliver Heller

Prejudiciële vraag

Is er reeds sprake van het „richten” van een activiteit op een lidstaat in de zin van artikel 15, lid 1, sub c, van verordening (EG) nr. 44/2001 („Brussel I”) (¹), wanneer de website van de wederpartij van de consument op internet kan worden geraadpleegd?

(¹) Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Duitsland) op 24 april 2009 — Land Baden-Württemberg/Panagiotis Tsakouridis

(Zaak C-145/09)

(2009/C 153/48)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Land Baden-Württemberg

Verwerende partij: Panagiotis Tsakouridis

Prejudiciële vragen

- 1) Moet het in artikel 28, lid 3, van richtlijn 2004/38/EG (¹) van 29 april 2004 (hierna: „de richtlijn”) gebruikte begrip „dwingende redenen van openbare veiligheid” aldus worden uitgelegd dat alleen onomstotelijke bedreigingen van de externe of interne veiligheid van de lidstaat een verwijderingsmaatregel kunnen rechtvaardigen en dat hieronder alleen vallen het voortbestaan van de staat met inbegrip van zijn wezenlijke instellingen, het goed functioneren daarvan, het overleven van de bevolking, de buitenlandse betrekkingen en het vreedzaam samenleven van de volkeren?
- 2) Onder welke voorwaarden gaat de verhoogde bescherming tegen verwijdering na een verblijf van tien jaar in de gastlidstaat, als voorzien in artikel 28, lid 3, sub a, van de richtlijn, weer verloren? Gelden in dit verband dezelfde voorwaarden als bepaald in artikel 16, lid 4, van de richtlijn voor het verlies van het duurzame verblijfsrecht?
- 3) Voor het geval dat de tweede prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord en artikel 16, lid 4, van de richtlijn van overeenkomstige toepassing is: gaat de verhoogde bescherming tegen verwijdering alleen door tijdsverloop verloren, los van de belangrijkste redenen voor de afwezigheid?
- 4) Eveneens voor het geval dat de tweede prejudiciële vraag bevestigend wordt beantwoord en artikel 16, lid 4, van de richtlijn van overeenkomstige toepassing is: blijft de verhoogde bescherming tegen verwijdering in stand in geval van een gedwongen terugkeer naar de gastlidstaat in het kader van een strafrechtelijke vervolging voordat de periode van twee jaar is verstreken, ook indien na de terugkeer vooralsnog voor langere tijd geen gebruik kan worden gemaakt van de fundamentele vrijheden?

(¹) Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (Voor de EER relevante tekst) (PB L 158 van 30.4.2004, blz. 77, met rectificaties in PB L 229 van 29.6.2004, blz. 35 en PB L 204 van 4.8.2007, blz. 28).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 24 april 2009 — Prof. Dr. Claus Scholl/Stadtwerke Aachen AG

(Zaak C-146/09)

(2009/C 153/49)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Prof. Dr. Claus Scholl

Verwerende partij: Stadtwerke Aachen AG